

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2024-50

22.1.2024

KLP Skadeforsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Covid-19 – barnehageansatt – særskilt sykdoms- og smittefare – yrkessykdomsforskriftens § 1, bokstav H, punkt 2, bokstav I.

Forsikrede jobbet i en barnehage og ble smittet av covid-19 tidlig i mai 2021. Det var uklart hvor mange barn eller voksne som var smittet, men det var i hvert fall én annen smittet i barnehagen. Det var relativt få registrerte smittede i kommunen i tidsrommet rundt forsikredes smittetilfelle. Saken reiste spørsmål om forsikredes arbeid kunne anses som "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare". Etter en konkret vurdering av smitterisikoen og forsikredes arbeidssituasjon i den aktuelle saken, uttalte nemnda at forsikrede måtte sies å ha arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- og smittefare, da hun ble smittet. Forsikrede ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (barne- og ungdomsarbeider) ble smittet av Covid-19 på jobb i barnehage tidlig i mai 2021.

Det er fremlagt kopi av informasjon fra smittesporersteamet/barnehagen til foreldrene 7.5.21

Det er påvist et smittetilfelle i avdeling ... på ... barnehage. Barna er derfor satt i karantene i 10 dager, fra og med den 07.05.21 til og med 17.05.21 [senere korrigert til 6.5.21 og 16.5.21].

Alle nærkontakter anbefales å teste seg så snart som mulig og på dag 7 i karantenetiden. Hvis test på dag 7 er negativ, så avsluttes karantenen. Hvis det av forskjellige grunner ikke kan gjennomføres 2 tester, så er det test på dag 7 som er viktigst. Hvis det ikke tas noen test, så er karantenetiden 10 dager, altså til den datoen som er oppgitt over.

For dere blir dag 7 den 14.05.21 [senere korrigert til 13.5.21]

I påvente av det første prøvesvar for det aktuelle barnet, er resten av husholdningen i ventekarantene frem til negativt prøvesvar. Hvis barnet utvikler symptomer, så må barnet gå i isolasjon, og dere andre i samme husholdning betraktes da som nærkontakter og settes i karantene frem til barnet tester negativt. Da kan koronatest bestilles på telefon ...

Forsikrede "ringte smittesporingen 07/05-2021, fikk testet seg samme dag og fikk påvist smitte søndag 09 mai 2021".

Arbeidsgiver meldte skaden til foretaket 9.6.21. I skademeldingen fremgår skadetidspunktet 6.5.21 og at

Arbeidstaker ble smittet av covid 19. Isolasjon i hjemmet med oppfølging fra lege. Innleggelse på ... sykehus. (Annen arbeidstaker som fikk påvist smitte).

Nav godkjente covid-19 med alvorlig komplikasjon som yrkessykdom likestilt med yrkesskade, jf. vedtak 26.10.21.

Foretaket avsto kravet 13.1.23, under henvisning til at hun ikke var i et arbeidsmiljø med særskilt sykdoms- eller smittefare på det aktuelle tidspunktet, jf. yrkessykdomsforskriften § 1 H nr. 2 bokstav I. Det informerte imidlertid at hun kunne ha rett til utbetaling under kommunal HTA, dersom Nav eventuelt skulle tilkjenne menerstatning og/eller innvilge uføretrygd med yrkesskadefordeler.

Foretaket har opplyst at forsikrede er innvilget AAP med fulle yrkesskadefordeler fra 9.5.22. Videre har det fremlagt en oversikt over smittetall for kommunen mellom 1.5.21 og 20.5.21:

01.mai	1
02.mai	0
03.mai	0
04.mai	1
05.mai	2
06.mai	0
07.mai	1
08.mai	0
09.mai	8
10.mai	2
11.mai	5
12.mai	2
13.mai	2
14.mai	4
15.mai	1
16.mai	6
17.mai	2
18.mai	3
19.mai	7
20.mai	9

Det er ikke fremlagt dokumentasjon som viser det samlede antallet smittede personer (ansatte eller barn) i barnehagen i det aktuelle tidsrommet. Det er heller ikke belyst hvor mange barn eller ansatte som var til stede i de aktuelle dagene. Totalt var det ca. 73 ansatte og barn i barnehagen.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det forelå et særskilt smitemiljø. Foretaket bruker generell statistikk som avslagsgrunn for en konkret smittehendelse i en barnehage. Dette er feil bruk av statistikk og medfører en uriktig konkret vurdering. Hvor mange andre som ble smittet i kommunen er irrelevant for vurderingen. Årsaken til at Nav har godkjent dette som yrkessykdom, var at det ble påvist konkret smitte i denne aktuelle barnehagen på tidspunktet hun ble smittet. Hun fikk påvist smitte rett etter nedstengingen 7.5.21.

Navs rundskriv er klar på at det ikke er yrkesgruppen, men arbeidsforholdene/situasjonen som er grunnlaget for vurderingen. Dvs. at saken gjelder spørsmål om en barnehage var et særskilt risikoområde under pandemien. Dette anses som helt klart oppfylt. Skoler og barnehager ble stengt i en periode pga. smitterisikoen. Det var mye smitte blant ansatte, barn og elever. Ansatte i skoler og barnehager var under mye og forhøyet press for å holde åpent, og disse yrkesgruppene var de som var mest eksponert for ukjent sykdomsrisiko pga. covid-19 under pandemien. Barnehagene er etter vårt syn i kjerneområdet for hvilke institusjoner som skal omfattes av dekningsområde pga. særskilt smittefare. Det var ingen andre yrkesgrupper som ble pålagt større ubeskyttet smitterisiko enn ansatte ved skoler og barnehager. Mens andre deler av samfunnet i stor grad var nedstengt våren 2021, gjaldt dette ikke for skoler og barnehager. Ansatte her ble eksponert i mye større grad enn kontoransatte, og denne ekstra risikoen er bakgrunnen for lovendringen hvor covid-19 ble inntatt.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at det ikke er tale om et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare. Forarbeidene til bestemmelsen viser at denne primært tok sikte på ansatte i helse- og omsorgsykker. Fengselsmiljø, politi og ambulansetjeneste er særskilt fremhevet, men det er arbeidsforholdene/-situasjonen og ikke yrkesgruppen som er avgjørende i den konkrete vurderingen som må foretas. I brev av 7.5.20 fra Arbeids- og sosialdepartementet til Skolelederforbundet ble det da også understreket at bestemmelsen ikke utelukker at smitte påført under arbeid i skoler og barnehager kan omfattes. Samtidig følger det av brev av 16.9.20 fra Arbeids- og sosialdepartementet til Arbeids- og velferdsdirektoratet at alternativet om særskilt sykdoms- eller smittefare beskriver en snever unntaksregel.

I LF-2011-93410 ga lagmannsretten uttrykk for at "særskilt" må forstås slik at smitterisikoen må være klart høyere for vedkommende sammenlignet med smitterisikoen for øvrig.

Som det fremgår var det i denne perioden svært lave smittetall, med mellom null og ni smittede pr. dag i en kommune med nesten 20 000 innbyggere. Det er ikke fremlagt dokumentasjon på smitteutbrudd i den aktuelle barnehagen som sannsynliggjør at en hovedandel av de smittede i kommunen på det aktuelle tidspunktet var knyttet til denne barnehagen, og som dermed underbygger at forsikrede var i et særskilt smitteutsatt miljø med klart høyere smitterisiko enn for befolkningen i kommunen for øvrig. Én annen smittet i barnehagen på det aktuelle tidspunktet er ikke tilstrekkelig i denne sammenheng.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede kan sies å ha arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- og smittefare, da hun ble smittet av covid-19, jf. yrkessykdomsforskriftens § 1, bokstav H, pkt. 2, bokstav I.

Ifølge yrkesskedeforsikringsloven (yfl.) § 11 første ledd bokstav b, skal yrkesskedeforsikringen dekke skade og sykdom som i medhold av folketrygdloven (ftrl.) § 13-4 er likestilt med yrkesskade.

Bestemmelsen fastsetter at visse sykdommer som skyldes påvirkning i arbeid likestilles med yrkesskade dersom de er tatt med i forskrift fastsatt av departementet.

Det følger av yrkessykdomsforskriften (FOR-1997-03-11-220) § 1, bokstav H), pkt. 2, bokstav I), at "covid-19 med alvorlige komplikasjoner" skal likestilles med yrkesskade, dersom sykdommen skyldes smitte "under arbeid på lege- eller tannlegekontor, sosialkontor, i medisinske institusjoner, sosiale institusjoner og utekontakter, barneheim, aldersheim o.l. eller ved annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare".

Det er forsikrede som må sannsynliggjøre at det foreligger en sykdom som er omfattet av yrkessykdomsforskriften, jf. Rt-2012-1864 avsnitt 33. Har forsikrede sannsynliggjort en slik sykdom, er det en presumpsjon for at sykdommen er forårsaket i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden, dersom forsikringsgiveren ikke kan bevise at dette åpenbart ikke er tilfellet, jf. yfl. § 11 annet ledd.

For å få godkjent sykdommen som yrkessykdom, er det altså ikke tilstrekkelig at forsikrede har blitt smittet av covid-19. Forsikrede må i tillegg sannsynliggjøre at vedkommende har blitt smittet av covid-19, under yrkesutøvelse der virksomheten er omfattet av forskriftens § 1, bokstav H nr. 2, samt at forsikrede har fått "alvorlige komplikasjoner".

Nav godkjente covid-19 med alvorlig komplikasjon godkjennes som yrkessykdom likestilt med yrkesskade, jf. vedtak 26.10.21. Forsikringsforetaket er ikke bundet av Navs vurdering.

Foretaket har anført at smitten ikke skjedde i et særskilt smitemiljø, og at det derfor ikke foreligger en yrkessykdom i henhold til yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2 bokstav I.

I det følgende ser nemnda utelukkende på spørsmålet om forsikredes arbeid som barnehageansatt, kan anse som "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", jf. yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2.

I Navs rundskriv (R13-04-FOR) er det gitt følgende kommentarer i tilknytning til yrkessykdomsforskriften § 1, bokstav H:

Bestemmelsen stiller krav til hvilke arbeidsforhold og arbeidssituasjoner smitten må ha være påført under. I bestemmelsens første ledd er det gitt en oppstilling av spesielt smittefarlige miljøer, for eksempel medisinske institusjoner, sosiale institusjoner og utekontakter. Oppstillingen av eksempler er imidlertid ikke uttømmende fordi også "annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare" kan gi grunnlag for å godkjenne smitteoverført sykdom. Eksempler på arbeidsforhold med særskilt smittefare er fengselsmiljø, ambulansetransport og miljøer hvor politietaten gjør innsatser. Det er viktig å påpeke at det ikke er yrkesgruppen, men arbeidsforholdene/situasjonen som må være grunnlaget for vurderingen.

Fordi bestemmelsen ikke er uttømmende, kan det noen ganger være vanskelig fastslå hvilke arbeidssituasjoner som er innenfor bestemmelsen.

Ordlyden "særskilt" taler for at det må dreie seg om en større risiko som man er usatt for i arbeidet enn i befolkningen for øvrig. Ved tolkningen og anvendelsen av dette vilkåret vil det generelt være naturlig å se hen til de arbeidsmiljøene som spesifikt er listet opp i bokstav H nr.2. Dette er arbeidsplasser der arbeidstaker har en større risiko enn normalt for å bli smittet av forskjellige sykdommer. Ved slike arbeidsplasser vil det ofte være beboere, pasienter o.l. som er smittet, og antall smittede kan være prosentvis høyere enn i resten av befolkningen.

NAV må derfor foreta en konkret vurdering av det aktuelle arbeidsforhold. Praksis fra domstolene og Trygderetten vil være retningsgivende for vurderingen

(...)

Disse avklaringer fra rettspraksis og trygderettspraksis viser at bestemmelsen ikke er ment å omfatte enhver risiko for smitte som den enkelte kan bli utsatt for i arbeidet, men at arbeidet må innebære en forhøyet risiko sammenlignet med befolkningen generelt

Videre fremgår følgende i rundskrivets kommentar til "Særskilt om Covid-19 med alvorlige komplikasjoner":

(...) Ved behandling av søknader om godkjenning av covid-19 med alvorlige komplikasjoner som yrkessykdom, må det foretas en konkret vurdering av om arbeidstakeren har arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare. Momenter i denne vurderingen vil blant annet være smitterisiko sammenlignet med øvrig del av befolkningen, mulighet for bruk av smittevernutstyr, mulighet til avstandskontroll og mulighet til å avgrense interaksjoner med andre mennesker. Vurderingstema vil ofte være i hvor stor grad det aktuelle arbeidet i arbeidsforholdet har måtte avvike fra de generelle retningslinjene for pandemien som myndighetene har gitt.

I brev fra Arbeids- og sosialdepartementet til Arbeids- og velferdsdirektoratet 16.9.20 med tittelen "Godkjenning av yrkesskade og yrkessykdom i folketrygden", fremgår:

(...) For de konkrete arbeidsmiljøene som bokstav H nr 2 lister opp, presumeres særskilt sykdoms- eller smittefare. Bokstav I vil dermed i hovedsak omfatte ansatte i helse- og omsorgsrelatert virksomhet. Dette personellet er den naturlige målgruppen (...)

Tillegget om miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare ble tatt inn i dagjeldende forskrift i 1988 for å inkludere andre yrkesgrupper eller ansatte i helse og omsorgsykker, som gjennom sitt arbeid kan komme i nær kontakt med personer som har HIV/AIDS – for eksempel fengselsbetjenter, politifolk, men også ambulansetjenesten (...) Et overordnet formål med formuleringen som ble valgt, var å sikre at bare den som i sitt arbeid har større risiko for å bli smittet enn befolkningen ellers, omfattes av § 1 bokstav H nr 2. Hvilke arbeidsoppgaver vedkommende har, synes å ha vært mer underordnet. Et forslag i høringsrunden, om at alle som ble smittet i sitt arbeid skulle være omfattet, førte ikke frem (...)

Gjennom formuleringen "eller ved annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", utelukkes ikke at andre yrkesgrupper enn dem som konkret listes opp, kan

omfattes. I så måte er det avgjørende om smitten anses påført der virksomheten skjer i miljøer med "særskilt sykdoms- eller smittefare". Bestemmelsen i bokstav H nr. 2 har stått uendret siden 1988, og innholdet må langt på vei anses klarlagt, særlig i lys av Høyesteretts dom inntatt i Rt-2009-1485. Ved fastlegging av dette alternativets rekkevidde, er utgangspunktet dels at det er tilsiktet at ikke alle smittsomme sykdommer skal omfattes av forskriften, dels at oppstillingen av konkrete arbeidsmiljøer med presumert smittefare, viser at hovedmålgruppen er ansatte i helse- og omsorgsykker. Begrepet "særskilt" innebærer at bare de som jobber i miljøer der det er større fare for smitte enn for befolkningen ellers, er omfattet. Det vil også si at jo større den generelle smittefaren er i befolkningen ellers, desto større må smittefaren i det aktuelle miljøet være.

Formåls- og systembetraktninger tilsier dermed at alternativet med miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare beskriver en snever unntaksregel. Kravet er at smitten må skyldes "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", ikke bare innbefatter arbeidsmiljø, men også geografiske områder med særskilt sykdoms- eller smittefare, jf. Rt-2009-1485. Vi tilføyer for fullstendighetens skyld at den som fremmet et krav har bevisbyrden (tvilsrisikoen) og bevisføringsplikten. Beviskravets styrke er overvektsprinsippet.

Nemnda viser videre til Brev fra Arbeids- og sosialdepartementet til Skolelederforbundet datert 7.5.20, der det fremgår:

(...)

I lys av henvendelsen fra Skolelederforbundet, viser vi til at denne bestemmelsen ikke utelukker at smitte påført under arbeid i barnehager og skoler, kan omfattes. Avgjørende er om smitten anses påført der virksomheten skjer i miljøer med "særskilt sykdoms- eller smittefare". For sammenhengens skyld nevner vi at justis- og beredskapsminister Monica Mæland ble intervjuet av NTB 15. april 2020, hvor det bl.a. ble reist spørsmål om koronasmitte og yrkesskadedekningen for ansatte i barnehager.

Vi påpeker at yrkesskader og yrkessykdommer må meldes til Arbeids- og velferdsetaten. Det er denne etaten som, etter en konkret vurdering av de aktuelle opplysningene i saken, avgjør om covid-19 med alvorlige komplikasjoner kan godkjennes som yrkessykdom i det enkelte tilfelle. (..)

Oppsummert tilsier kommentarene til bestemmelsen at det må foretas en konkret vurdering av om arbeidstakeren har arbeidet i et miljø, der det er større fare for smitte enn for den øvrige delen av befolkningen, og at man kan ikke uten videre kan se på hele yrkesgrupper som sådan.

Ved vurderingen av om det foreligger en slik forhøyet risiko vises det til momentene som angitt ovenfor. Videre fremkommer at bestemmelsen er ment å skulle være en "snever unntaksregel", jf. også nemndas avgjørelse 2023-782, samt 2023-686.

I LF-2011-93410 uttalte lagmannsretten at uttrykket "særskilt" må forstås "slik at det oppstilles et vilkår om at smitterisikoen må være klart høyere for vedkommende yrkesgruppe enn den generelle smitterisikoen for befolkningen ellers". Sett hen til de øvrige rettskildene kan imidlertid ikke nemnda se at denne formuleringen tilsier at man må se på hele yrkesgruppen som en helhet, men man må gjøre en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. Et slikt synspunkt støttes også av Høyesteretts vurderinger i Rt-2009-1485, der Høyesterett konkluderte med at smitte pådratt i geografiske områder med særskilt sykdoms- eller smittefare var omfattet av aktuelle bestemmelse i forskriften. I dommens avsnitt 33, fremgår at:

Sitatet viser at et overordnet formål med den formulering som ble valgt, var å sikre at bare personer som i sitt arbeid har større risiko for å bli smittet enn befolkningen ellers, omfattes av § 1 bokstav H nr. 2.

Selv om bokstav "I) covid-19 med alvorlige komplikasjoner" først ble tilføyd ved endring 7.4.20, hører den inn under § 1 bokstav H, slik at Høyesteretts forståelse også vil være gjeldende for sykdom etter bokstav I.

At det må gjøres en konkret vurdering av smittesituasjonen på aktuelle tidspunkt, støttes også av at smittesituasjonen i de forskjellige deler av landet varierte kraftig gjennom pandemien. Mens enkelte områder hadde vedvarende høyt smittetrykk, var det andre deler av landet der det gjennom hele pandemien var lite eller ingen smitte. I andre deler var det derimot periodevist høyt

trykk. Generelle vurderinger av enkelte yrkesgrupper, utover de som er positivt oppregnet i forskriften, vil i så tilfelle ikke være i samsvar med bestemmelsens formål.

Ved vurderingen av om forsikredes jobb som barnehagelærer i den aktuelle barnehagen kan anses som "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", må man etter dette foreta en konkret vurdering av hvordan smittesituasjonen var ved barnehagen, og da sammenliknet med den øvrige delen av befolkningen i det aktuelle tidsrommet da forsikrede ble smittet.

Videre legger nemnda til grunn at man i vurderingen må hensynta de særlige forhold som gjorde seg gjeldende under covid-19 pandemien, jf. det som er tatt inn ovenfor fra rundskrivet under "Særskilt om Covid-19 med alvorlige komplikasjoner". Herunder smitterisiko sammenliknet med øvrig del av befolkningen, mulighet for bruk av smittevernutstyr, mulighet til avstandskontroll og mulighet til å avgrense interaksjoner med andre mennesker. Det er sentralt i hvor stor grad forsikredes arbeid har måtte avvike fra de generelle retningslinjene for pandemien som myndighetene har gitt.

Den nærmere vurderingen reiser en del spørsmål, blant annet om avgrensningen av "befolkningen ellers". Skal man f.eks. se hen til den generelle smitterisikoen i den aktuelle kommunen, bydelen eller på landsbasis. Som nevnt ovenfor var det store variasjoner i smittesituasjonen i de ulike delene av landet gjennom pandemien. Det er videre usikkert hvilket tidsperspektiv som skal legges til grunn for sammenligningen, da smittetrykket periodevis var høyere i ulike deler av landet.

Selv om de konkrete forholdene i barnehagen ikke er belyst, legger nemnda til grunn at forsikrede som barne- og ungdomsarbeider i en barnehage, der barna var ca. 1 til 5 år, hadde svært begrenset, om noen, reell mulighet til bruk av smittevernutstyr, avstandskontroll og mulighet til å avgrense interaksjoner med andre mennesker. I praksis må det ha vært umulig å holde alle barn med milde luftveissymptomer ute av barnehagen, og barn kunne som kjent være smittet, men likevel ha milde symptomer. Barnehagebarn trenger ofte trøst, hjelp til påkledning, bleieskift, mv., som i praksis må ha gjort det umulig for forsikrede å holde avstand eller "avgrense interaksjoner med andre mennesker".

Det er i det hele tatt vanskelig å tenke seg hvilke yrkesgrupper som evt. har hatt mindre muligheter til dette under pandemien, i alle fall utenfor sykehusene. Nemnda legger etter dette til grunn at arbeidsforholdene i barnehagen i stor grad "måtte avvike fra de generelle retningslinjene for pandemien som myndighetene" ga.

Disse momentene taler sterkt i favør av at yrkesutøvelsen skjedde i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare.

Foretaket har fremhevet at det ikke er fremlagt dokumentasjon på smitteutbrudd i den aktuelle barnehagen som sannsynliggjør at en hovedandel av de smittede i kommunen på det aktuelle tidspunktet var knyttet til denne barnehagen, og som dermed underbygger at forsikrede var i et særskilt smitteutsatt miljø med klart høyere smitterisiko enn for befolkningen i kommunen for øvrig.

Nemnda bemerker at det ikke er grunnlag for å legge terskelen for "særskilt sykdoms- eller smittefare" ved om hovedandelen av de smittede i kommunen var tilknyttet barnehagen. Dette vil i praksis unnta de aller fleste smittetilfeller som skjer i arbeid, om smitten skjer i en større kommune/et område med en viss befolkningstetthet.

Det fremstår mer naturlig for arbeidsplasser og kommuner av en viss størrelse at man foretar en forholdsmessig sammenligning av smittetilfeller. Når det gjelder tidsperspektivet finner nemnda,

på bakgrunn av at det skal foretas en konkret vurdering og at det var store variasjoner i smittesituasjonen i de ulike delene av landet gjennom pandemien, at det er naturlig å se hen til smittetall over en viss tid. Foretaket har fremlagt statistikk for 20 dager, og nemnda tar nedenfor utgangspunkt i denne perioden.

På forsikredes arbeidsplass var det ca. 73 ansatte og barn, dersom alle var til stede samtidig. Det er dårlig belyst hvor mange som var smittet på den aktuelle tiden. Nemnda legger til grunn at det er enighet om at det hvert fall var to (inkl. forsikrede) som var smittet. Hvis man legger til grunn dette minimumsantallet, var smitteprosenten 2,74 %. Gjør man fratrekk for forsikredes egen smitte, er tallet 1,37 %.

Legger man til grunn foretakets opplysninger om innbyggertallet i kommunen (20 000), og at det samlet var 56 smittede i kommunen de 20 dagene foretaket har fremlagt statistikk for, vil smittede i kommunen utgjøre 0,28 %. Prosenten vil være lavere om man innskrenker antallet dager inn mot dagene rundt forsikrede ble smittet.

Selv om beregningene er preget av flere usikkerhetsmomenter, herunder f.eks. at en del smitte ikke fanges opp av statistikken, den samlede smitten på arbeidsplassen er dårlig dokumentert, mv., tilsier beregningene at det var mer smitte i barnehagen, enn i kommunen ellers. Dette taler for at forsikrede arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare.

I motsatt retning trekker at bestemmelsen er beskrevet som en "snever unntaksregel". Imidlertid finner nemnda at det er vanskelig å se for seg hvilke andre arbeidsforhold og arbeidssituasjoner som skal falle inn under bestemmelsen, dersom ikke barnehageansatte som er smittet på jobb i en relativt rolig smitteperiode ellers i kommunen skal dekkes av unntaksregelen. Det er etter nemndas syn også relevant at sykdoms- og smittefaren hva gjelder covid-19 i barnehager relativt ofte må kunne sies å overstige den som finnes i flere av de opplistede arbeidsplassene som "automatisk" oppfyller kravet til hvilke arbeidsforhold og arbeidssituasjoner smitten må ha være påført under, se for eksempel sosialkontor, aldershjem ol.

Etter en konkret vurdering av smitterisikoen og forsikredes arbeidssituasjon, har nemnda falt ned på at forsikrede må sies å ha arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- og smittefare, da hun ble smittet av covid-19, jf. yrkessykdomsforskriftens § 1, bokstav H, pkt. 2, bokstav I.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant), Jon Einar Martinsen (bransjerepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).